

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

<http://www.ifat.com/VT/Trans.aspx?ID=3018756&CID=103082> : לינק לקובץ :

תוכנית : *יומן השבוע*

תאריך : 02/01/2010

שעה : 10:49:43

רשת : רשת ב'

כותרת: אלון שני - עם ג'אן אומן צעיר שיצא מהארון דרך פיסול בקוביות סוכר

ענת דוידוב : אירוע טראומתי נוסף שהטביע חותם, במוצאי שבת, 1 באוגוסט 2009, נכנס אדם למועדון בתל-אביב ויורה ללא הבחנה. שני הרוגים, ניר כץ וליז טרובישי ועוד כמה פצועים. בדיעבד אנחנו מגלים שהרצח נעשה על רקע שנאת חברי הקהילה ההומו לסבית והמועדון הוא הבר נוער בלב תל-אביב. שבוע אחרי הפיגוע הביא כתבנו אלון שני את סיפורו של ז'אן, אומן צעיר, שבחר לצאת מהארון דרך פיסול בקוביות סוכר. הרוצח נכון לרגע זה עדיין מסתובב חופשי. כתבתו של אלון שני. אלון שני : הסיפור הזה מתחיל בשנות השמונים באחת מערי המרכז, פרבר עם בנייני מגורים גבוהים וילדים רעים, כמו שרק ילדים יכולים. בראשון לציון ספג ז'אן בפעם הראשונה את העלבונות, שם התחיל להבין שיש בו משהו אחר. ג'אן : הייתה חבורה של ילדים שהתחילה לקרוא לי הומו, בגיל

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

שש בערך זה היה, שאני עדיין לא הבנתי מה המילה הזאת
אומרת והאביוס הזה נמשך בעצם שנים ארוכות עד שנסעתי
לארצות הברית, כל תקופת הילדות שלי והנעורים המוקדמים
חווייתי את זה יום יום.

אלון שני : רק אחרי השירות הצבאי עזר ז"אן אומץ ויצא
מהארון. אבל להוריו דודו ורותי מיעט לספר על החוויות שליוו
אותו.

רותי : אם הוא גורר את זה עד היום כי הוא לא בן שמונה
עשרה, הוא כבר ילד גדול, כנראה שהוא סבל מאד ואף אחד
מאיתנו לא ידע כלום. מישהו הרגיש? אף אחד לא הרגיש. וכשהוא
בא וסיפר, אני זוכרת שאני אמרתי, או סוף סוף אתה יודע מי
אתה. הוא לא היה צריך לחיות בשקר כמו שאחרים חיים עד גיל
שלושים, ארבעים. הוא היה בן עשרים ואחד. זה גדולה. אני
הערכתי את זה מאד שהפסיק לשקר לעצמו ולכל הסובבים אותו.
אלון שני : כחלק מפרויקט הסיום שלו במגמה לתקשורת חזותית
בשנקר החליט ז"אן להתמודד עם המילים הפוצעות ההן, אלה
שהפחידו אותו יותר מכל ומיררו את חייו. הוא בחר לעשות זאת
דווקא באמצעות קוביות סוכר.

ז"אן : יש בעיני קורולציה בין דרך ההפקה של השכיחות שיש
לשימוש באלימות מילולית וקריאות גנאי הומופוביות בעיקר. בנוסף
הוא חומר שנראה קשיח אבל הוא שביר ומתפורר. יש בעיני קשר

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-5617166
www.ifat.com

בין זה לבין הפעלה וקבלה של אלימות מילולית. לקחתי את שבע הקללות שהכי הפחידו אותי כשהייתי ילד. הדברים שהכי הצמיתו אותי ופחדתי שמישהו יקשר ביני לביניהם והצמדתי להם את מילות התואר החיוביות שאני הכי אוהב ומהקומבינציה הבלתי אפשרית הזאת פתאום המשמעות של המילים האלה הייתה בעיני המשמעות הזאת התפרקה שיש קומבינציה כמו ביוטיפול הומו אז אולי להיות הומו זה לא נורא כל כך וכנ"ל לגבי סי.סי גאד ופאביוולס ... פתאום כל הדברים האלה היו חיוביים, כאילו ספק חיוביים, ספק שליליים, לא בדיוק ברור, אבל בטח שלא הייתה להם את אותה משמעות שהייתה להם קודם.

אלון שני : שבעה תבליטים, כולם עשויים עשרות אלפי קוביות סוכר יצר ז"אן, כמו הייתה זאת מלאכת הרכבת לגו של אותו הילד שהיה בשנות השמונים, שבע הקללות ולצידם שבע הברכות, כולם בלבן שמנסה למחוק את כתמי העבר. יצירת המיצג, הדבקת קוביות הסוכר זו לאו בעדינות ובסובלנות הפכה עניין משפחתי, דרכו גם חשף יותר את רגשותיו. אביו דודו, הסכים לדבר על ההתמודדות עם הנטיה המינית של הבן.

דודו : סך הכל זה היה קשה מאד. זה לא שזה עובר. קשה לקבל את זה תמיד. אבל יש לך שתי ברירות, או שאתה מקבל את זה, או שאתה מאבד את הילד.

ז"אן : והיה לנו שעות לדבר בהם אז הכל נפתח וסיפרתי להם

מידע רדיו וטלוויזיה

IFAT House

96-98 Derech Menachem Begin, Tel Aviv
(formerly Derech Petach Tikva)
Tel 972-3-5635050, Fax 972-3-5617166
www.ifat.com

בית יפעת

דרך מנחם בגין 96-98, תל אביב
(לשעבר דרך פ"ת)
טל 03-5635050, פקס 03-56 17166
www.ifat.com

דברים שמעולם לא סיפרתי להם וזה קירב אותנו , קירב אותנו
מאד.

אלון שני : מה שהחל בכתה א" בבית הספר היסודי הסתיים רק
בסוף כתה ד" במכללה. הסיפור של ז"אן איננו מקרה יחיד ובסלון
ביתם של רותי ודודו נשמעת שיחה שוודאי מנהלים כעת הורים
אחרים השבוע יותר מתמיד. הדרך לקבלה איננה פשוטה, אבל
ההמלצה היחידה שביקשה לתת רותי נשמעת פשוטה ובעיקר כנה.
רותי : אני מאחלת להורים האלה שידעו לקבל את הילדים בדרך
הכי מחבקת כי אין דרך חזרה. זו הדרך.